

Katowice, dnia 11 października 2024 r.
znak sprawy: OE-WS-PZ.7222.82.2024
(kontynuacja: OE-PZ.7222.105.2023)
znak decyzji: OE-WS-PZ.KW-00258/24
za dowodem doręczenia

Decyzja nr 3611/OE/2024

Organ wydający: Marszałek Województwa Śląskiego

w sprawie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego

na podstawie art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks Postępowania Administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 146j ust. 3 pkt 2), 181 ust. 1 pkt. 1, 183 ust. 1, 184 ust. 1, art. 192, art. 211, art. 214 ust. 5 i 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.)

po rozpoznaniu wniosku Pełnomocnika Strony, z dnia 25 października 2023 r.

orzekam

zmienić warunki pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 3356/OS/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. (ze zm.) dla instalacji spalania paliw pn. Zakład Wytwarzania Tychy, zlokalizowanej w Tychach przy ul. Przemysłowej 47, eksploatowanej obecnie przez Tauron Ciepło Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (NIP: 9542732017, REGON: 242734832), w następujący sposób:

I. Komparycja decyzji otrzymuje brzmienie:

„Udzielam firmie TAURON Ciepło Sp. z o.o. w Katowicach, z siedzibą przy ul. Grażyńskiego 49 w Katowicach (NIP 9542732017, REGON 242734832), pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw, zlokalizowanej na terenie Elektrociepłowni Tychy przy ul. Przemysłowej 47 w Tychach, z zastrzeżeniem zachowania określonych poniżej warunków:”

II. W całej treści decyzji wyrazy oznaczające nazwę instalacji objętą ww. pozwoleniem zintegrowanym, użyte we wszystkich przypadkach, otrzymują brzmienie:

„Elektrociepłownia Tychy / EC Tychy”.

III. W części I. decyzji „Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” w punkcie I.2. „Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanej technologii” podpunkt I.2.1. „Dane ogólne i parametry produkcyjne” otrzymuje brzmienie:

„I.2.1. Dane ogólne i parametry produkcyjne

W skład przedmiotowej instalacji spalania paliw, zlokalizowanej na terenie Elektrociepłowni Tychy wchodzi:

- kocioł wodny WP-120 nr 5, o nominalnej mocy cieplnej brutto 163 MW_t (rok uruchomienia: 1977), opalany węglem kamiennym,
- kocioł fluidalny OF-135, o nominalnej mocy cieplnej brutto 120 MW_t, wchodzący w skład bloku BC-35 (data wydania pozwolenia na budowę: 01.12.1997 r., rok uruchomienia – 2000, data zakończenia modernizacji – listopad 2012 r.), opalany biomasa,
- kocioł wodny WR-40, o nominalnej mocy cieplnej brutto 46 MW_t (rok uruchomienia 2013), opalany węglem kamiennym,
- kocioł fluidalny, o nominalnej mocy cieplnej brutto 168 MW_t, wchodzący w skład bloku ciepłowniczego BC-50 (uruchomiony w IV kwartale 2015 r. i oddany do eksploatacji 20.06.2016 r.), opalany węglem kamiennym”.

IV. W części I. decyzji „Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” w punkcie I.2. „Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanej technologii” w punkcie I.2.2. „Instalacja energetycznego spalania paliw” podpunkt I.2.2.3. „Emitory” otrzymuje brzmienie:

„I.2.2.3. Emitory

- a) emitorem E1 odprowadzane są spaliny z kotła bloku BC-50,
- b) emitorem E2 odprowadzane są spaliny z kotła bloku BC-35 oraz kotła WP-120 (K5),
- c) emitorem E3 odprowadzane są spaliny z kotła WR-40.

Parametry emitorów:

Lp.	Oznaczenie emitora	Źródło emisji	Wysokość [m]	Średnica wylotu [m]	Przepływ gazów [tys. m ³ /h]	Temp. gazów [K]
1.	E1	Kocioł fluidalny bloku BC-50	120	4,02	272	408
2.	E2	Kocioł fluidalny bloku BC-35	180	4,5	227	403
		Kocioł WP-120			244	433
3.	E3	Kocioł WR-40	70	1,75	68	437

- V. W części I. decyzji „Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” w punkcie I.2. „Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanej technologii” w punkcie I.2.3. „Instalacje powiązane technologicznie z instalacją spalania paliw” tytuł i treść podpunkt I.2.3.7.2. otrzymuje brzmienie:

„I.2.3.7.2. Kocioł wodny WP-120

a) Odpielanie

Popiół z elektrofiltra kotła WP-120 nr 5 transportowany jest pneumatycznie, bezpośrednio do zbiornika retencyjnego popiołu $V=1800 \text{ m}^3$. Dla kotła wodnego WR-40 odbiór popiołu lotnego odbywa się w dwóch etapach: na odpylaczu wstępnym (wytrącanie popiołu o dużych frakcjach) oraz na drugim stopniu odpylania (filtrze workowym). Popiół lotny odebrany na pierwszym i drugim stopniu odpylania transportowany jest pneumatycznie bezpośrednio do zbiornika buforowego popiołu $V=1800 \text{ m}^3$.

Popiół lotny ze zbiornika retencyjnego $V=1800 \text{ m}^3$, za pomocą 5 rękawów załadowniczych do bezpylnego załadunku, przesypany jest do cystern samochodowych i kolejowych. Zbiornik wyposażony jest w trzy filtry pulsacyjne workowe o łącznej powierzchni filtracyjnej $113,4 \text{ m}^2$.

Zanieczyszczone powietrze ze zbiornika buforowego popiołu lotnego o pojemności 1800 m^3 wprowadzane jest do powietrza trzema emitorami A-4, A-5 i A-6.

Parametry emitorów:

Lp.	Oznaczenie Emitora	Nazwa emitora	Wysokość [m]	Wymiary wylotu [m]	Temperatura gazów odlotowych [K]
1	Emitor A-4	Zbiornik popiołu lotnego $V=1800 \text{ m}^3$	43,0	0,63 x 0,4	291
2	Emitor A-5		43,0	0,63 x 0,4	291
3	Emitor A-6		43,0	0,63 x 0,4	291

b) Odżużlanie

Rozdrobniony w kruszarkach żużel spod kotłów wodnych WP-120 transportowany jest rurowymi, jako pulpa do osadnika żużla. Osadnik filtracyjny żużla składa się z dwóch komór osadczych, do których doprowadzana jest mieszanka wodno-żużlowa. Żużel osadza się

na dnie komory, woda przepływa przelewem do zbiornika wody powrotnej, skąd pompowana jest z powrotem do ejektorów kruszarek. Po odsączeniu żużel zostaje wybrany z komory suwnicą czerpakową i przeniesiony na usytuowane obok, tymczasowe miejsce gromadzenia żużla. Suwnica obejmuje swym zasięgiem osadnik żużla i miejsce gromadzenia żużla, co umożliwia wybieranie żużla z osadnika oraz załadunek zgromadzonego żużla na samochody. Hydroodżużlanie funkcjonuje w układzie zamkniętym wody.

Żużel z kotła rusztowego WR-40 (w ilości $0,2 \text{ t/h}$) odprowadza się za pomocą układu przenośnik/przyczepa transportowa na składowisko żużla”.

VI. W części I. decyzji „Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” punkt I.3. „Parametry produkcyjne instalacji” otrzymuje brzmienie:

„I.3. Parametry produkcyjne instalacji

Osiągalna maksymalna chwilowa moc cieplna instalacji (maksymalny strumień energii chemicznej zawartej w paliwie wprowadzanym do kotłów):

- łączna nominalna moc cieplna brutto - 497 MW_t,

Prognozowana produkcja ciepła – do 2800 tys. GJ/rok.

Prognozowana wielkość produkcji energii elektrycznej - do 826 tys. MWh/rok”.

VII. W części II. decyzji „Sposoby osiągnięcia wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii” w punkcie II.1. „Techniczne metody ochrony środowiska jako całości” w podpunkcie II.1.2. „Ochrona powietrza” wiersz tabeli odnoszący się do wymagań BAT 20 otrzymuje nowe brzmienie:

”

Nr konkluzji BAT	Sposób realizacji w instalacji LCP
BAT 20	Aby ograniczyć emisję NO_x przy jednoczesnym ograniczeniu emisji CO i N₂O ze spalania węgla kamiennego w instalacji są stosowane następujące techniki: I. <u>Kocioł BC-50, o mocy 168 MW_t</u> - optymalizacja procesu spalania, - selektywna redukcja niekatalityczna (SNCR), polegająca na wtrysku wodnego roztworu mocznika do kotła. II. <u>Kocioł WP-120 (K5)</u> - zastosowanie metody znanej pod nazwą „ROFA”, łączącej optymalizację procesu spalania oraz podstawowe techniki redukcji NO_x, tj. stopniowane podawanie powietrza. Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla NO_x dla spalania węgla kamiennego: I. <u>dla kotła BC-50, o mocy 168 MW_t</u> - średnia roczna – 180 mg/Nm³, - średnia dobową lub średnia z okresu pobierania próbek – 210 mg/Nm³. Średni roczny (wskaźnikowy) poziom emisji CO – 800 mg/Nm³. II. <u>dla kotła WP-120 (K5)</u> - średnia roczna – 180 mg/Nm³, - średnia dobową lub średnia z okresu pobierania próbek – 210 mg/Nm³. Średni roczny (wskaźnikowy) poziom emisji CO – 140 mg/Nm³.

”

VIII. W części III. decyzji „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii” w punkcie III.1. „Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza” podpunkt III.1.1. Źródła emisji, urządzenia ochronne oraz miejsca wprowadzania pyłów i gazów do powietrza”

otrzymuje brzmienie:

„III.1.1. Źródła emisji, urządzenia ochronne oraz miejsca wprowadzania pyłów i gazów do powietrza

Obecnie źródłem emisji substancji do powietrza są następujące kotły:

- kocioł fluidalny, o nominalnej mocy cieplnej brutto 168 MW_t bloku ciepłowniczego BC-50, opalany węglem kamiennym,
- kocioł fluidalny OF-135, o nominalnej mocy cieplnej brutto 120 MW_t, opalany biomasą,
- kocioł wodny WR-40, o nominalnej mocy cieplnej brutto 46 MW_t, opalany węglem kamiennym,
- kocioł wodny WP-120 nr 5, o nominalnej mocy cieplnej brutto 163 MW_t, opalany węglem kamiennym.

Dodatkowymi źródłami emisji zorganizowanej pyłów do powietrza są i będą, powiązane technologicznie z ww. kotłami, zbiorniki buforowe popiołów lotnych i popiołu dennego oraz zbiornik sorbentu”.

IX. W części III. decyzji „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii” w punkcie III.1. „Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza” w punkcie III.1.2. „Rodzaje i ilości substancji dopuszczone do wprowadzania do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji” podpunkt III.1.2.1. „Instalacja spalania paliw” otrzymuje brzmienie:

„III.1.2.1. Instalacja spalania paliw.

III.1.2.1.1. Dopuszczalna wielkość emisji

a) Emitor E1 - kocioł fluidalny bloku BC-50

Standardy emisyjne dla kotła fluidalnego bloku BC-50 opalanego węglem kamiennym:

- tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu 200 mg/m³_u*
- dwutlenek siarki 200 mg/m³_u*
- pył 20 mg/m³_u*

** w mg/m³_u suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych przy zawartości 6% tlenu.*

Standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli są spełnione warunki zawarte w przepisach prawa w zakresie standardów emisyjnych.

Graniczne wielkości emisji (BAT-AEL) dla kotła fluidalnego bloku BC-50 opalanego węglem

Emitowana substancja	Średnia roczna graniczna wielkość emisji [mg/ Nm ³] ¹⁾		Średnia dobową graniczną wielkość emisji lub średnia z okresu pobierania próbek [mg/ Nm ³] ¹⁾
	do 17.08.2029 r.	od 18.08.2029 r.	
dwutlenek azotu	180		210
dwutlenek siarki	200		220
pył	14		22
chlorowodór ²⁾	540 ²⁾	20	-

fluorowodór	7	-
amoniak	10	-
rtęć	0,009	-

¹⁾ Graniczne wielkości emisji dla emisji do powietrza, podane w w/w tabeli, wyrażone są jako masa wyemitowanej substancji w objętości spalin, w następujących znormalizowanych warunkach: suchy gaz w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa przy referencyjnym poziomie tlenu (O₂) równym 6%, wyrażone w jednostce mg/Nm³.

²⁾ Dla instalacji udzielono odstępstwa od granicznych wielkości emisji dla średnich rocznych emisji HCl, które obowiązują do dnia 17.08.2029 r.

Wskaźnikowe wielkości emisji dla kotła fluidalnego bloku BC-50:

- tlenek węgla - 800 [mg/Nm³].

W związku z faktem, że do emitora E1 odprowadzane będą gazy wyłącznie z kotła fluidalnego bloku BC-50, dopuszczalna wielkość emisji z tego emitora jest równa dopuszczalnej emisji z kotła BC-50 określonej powyżej.

- b) Emitor E2 - kocioł fluidalny bloku BC-35 i kocioł WP-120 nr 5

Standardy emisyjne dla kotła fluidalnego OF-135 bloku BC-35 opalanego biomasa.

- tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu 250 mg/m³_u*
- dwutlenek siarki 200 mg/m³_u*
- pył 20 mg/m³_u*

* w mg/m³_u suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych przy zawartości 6% tlenu

Standardy emisyjne dla kotła wodnego WP-120 nr 5 opalanego węglem kamiennym.

- tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu 200 mg/m³_u*
- dwutlenek siarki 250 mg/m³_u*
- pył 25 mg/m³_u*

* w mg/m³_u suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych przy zawartości 6% tlenu

Standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli są spełnione warunki zawarte w przepisach prawa w zakresie standardów emisyjnych.

Graniczne wielkości emisji (BAT-AEL) dla kotła fluidalnego OF-135 bloku BC-35 opalanego biomasa.

Emitowana substancja	Średnia roczna graniczna wielkość emisji [mg/ Nm ³] ¹⁾	Średnia dobową graniczną wielkość emisji lub średnia z okresu pobierania próbek [mg/ Nm ³] ¹⁾
dwutlenek azotu	180	220
dwutlenek siarki	70	175
pył	12	18
chlorowodór	25	-
fluorowodór	-	1

amoniak	10	-
rtęć	-	0,005

¹⁾ Graniczne wielkości emisji dla emisji do powietrza, podane w w/w tabeli, wyrażone są jako masa wyemitowanej substancji w objętości spalin, w następujących znormalizowanych warunkach: suchy gaz w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa, przy referencyjnym poziomie tlenu (O₂) równym 6%, wyrażone w jednostce mg/Nm³.

Wskaźnikowe wielkości emisji dla kotła fluidalnego OF-135 bloku BC-35:

- tlenek węgla - 160 [mg/Nm³].

Graniczne wielkości emisji (BAT-AEL) dla kotła wodnego WP-120 nr 5 opalanego węglem kamiennym.

Emitowana substancja	Średnia roczna graniczna wielkość emisji [mg/ Nm ³] ¹⁾	Średnia dobową graniczną wielkość emisji lub średnia z okresu pobierania próbek [mg/ Nm ³] ¹⁾
dwutlenek azotu	180	210
dwutlenek siarki	200	250
pył	14	25
chlorowodór	5	-
fluorowodór	3	-
rtęć	0,009	-

¹⁾ Graniczne wielkości emisji dla emisji do powietrza podane w w/w tabeli wyrażone są jako masa wyemitowanej substancji w objętości spalin, w następujących znormalizowanych warunkach: suchy gaz w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa, przy referencyjnym poziomie tlenu (O₂) równym 6%, wyrażone w jednostce mg/Nm³.

Wskaźnikowe wielkości emisji dla kotła wodnego WP-120 nr 5:

- tlenek węgla - 140 [mg/Nm³].

Dopuszczalna wielkość emisji dla emitora E-2 odprowadzającego spaliny z kotła fluidalnego OF-135 i kotła wodnego WP-120 nr 5:

Standardy emisyjne dla emitora E-2 odprowadzającego spaliny z kotła fluidalnego OF-135 i kotła wodnego WP-120 nr 5:

- tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (standard wypadkowy) 221 mg/m³_u*
- dwutlenek siarki 229 mg/m³_u*
- pył (standard wypadkowy) 23 mg/m³_u*

* w mg/m³_u suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych przy zawartości 6% tlenu

Dotrzymanywanie dopuszczalnej wielkości emisji dla emitora E-2, ustala się na podstawie obowiązujących przepisów określających warunki pod jakimi standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane.

Graniczne wielkości emisji dla emitora E-2 odprowadzającego spaliny z kotła fluidalnego OF-135 i kotła wodnego WP-120 nr 5:

Emitowana substancja	Średnia roczna graniczna wielkość emisji [mg/ Nm ³] ¹⁾	Średnia dobową graniczna wielkość emisji lub średnia z okresu pobierania próbek [mg/ Nm ³] ¹⁾
dwutlenek azotu	180	220
dwutlenek siarki	145	218
pył	13	22
chlorowodór	13	-
fluorowodór	2	-
amoniak	10 ²⁾	-
rtęć	0,007	-

¹⁾ Graniczne wielkości emisji dla emisji do powietrza, podane w w/w tabeli, wyrażone są jako masa wyemitowanej substancji w objętości spalin, w następujących znormalizowanych warunkach: suchy gaz w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa przy referencyjnym poziomie tlenu (O₂) równym 6%, wyrażone w jednostce mg/Nm³.

²⁾ wartość tylko dla bloku BC-35.

Wskaźnikowe wielkości emisji dla emitora E2:

- tlenek węgla - 148 [mg/Nm³].

c) Emitor E3 - kocioł WR-40

Standardy emisyjne dla emitora E3 odprowadzającego spaliny z kotła WR-40.

Emitowana substancja	Standard emisyjny obowiązujący do 31.12.2024 r. [mg/ Nm ³]	Standard emisyjny obowiązujący od 01.01.2025 r. do 31.12.2029 r. [mg/ Nm ³]	Standard emisyjny obowiązujący od 01.01.2030 r. [mg/ Nm ³]
tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	400	400	400
dwutlenek siarki	1300	1100**	400
pył	100	100**	30

* w mg/m³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych przy zawartości 6% tlenu.

** derogacja ciepłownicza

Dotrzymanywanie dopuszczalnej wielkości emisji dla kotła WR-40, ustala się na podstawie obowiązujących przepisów określających warunki pod jakimi standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane.

W związku z faktem, że do emitora E3 odprowadzane będą gazy wyłącznie z kotła WR-40, dopuszczalna wielkość emisji z tego emitora jest równa dopuszczalnej emisji z kotła WR-40 określonej powyżej.

- d) Dopuszczalna wielkość emisji rocznej dla instalacji spalania paliw.

Emitowana substancja	Dopuszczalna emisja roczna [Mg/rok]
dwutlenek azotu	1065,4
dwutlenek siarki	1175,0 do 31.12.2024 r. 1168,4 od 01.01.2025 r. do 31.12.2029 r. 939,0 od 01.01.2030 r.
pył	99,0 do 31.12.2029 r. 79,1 od 01.01.2030 r.
chlorowodór	101,9 <i>po okresie obowiązywania odstępstwa od BAT-AEL dla bloku BC-50 (po 17.08.2029 r.)</i> 1341,6 <i>w trakcie odstępstwa od BAT-AEL dla bloku BC-50</i>
fluorowodór	21,4
amoniak	43,7*
rtęć	0,0395
tlenek węgla	2347,0**

* wyłącznie z bloku BC-50 oraz BC-35

”

- X. W części V. „Monitoring środowiska i kontrola eksploatacji instalacji” w punkcie V.I. „Monitoring emisji” podpunkt V.1.2. „Monitoring emisji do powietrza” otrzymuje brzmienie:

„V.1.2. Monitoring emisji do powietrza

- a) monitoring emisji z: kotła fluidalnego bloku BC-50, kotła fluidalnego bloku BC-35 oraz kotła wodnego WP-120 (K5).

Monitorowanie emisji zanieczyszczeń do powietrza należy prowadzić w sposób opisany w Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/2326 z dnia 30 listopada 2021 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, z częstotliwością określoną w tabeli poniżej:

Emitor	Substancja	Częstotliwość pomiarów
E1 – kocioł bloku fluidalnego BC-50	Pył	pomiar ciągły
	NO _x	pomiar ciągły
	N ₂ O	pomiar okresowy – raz na rok
	CO	pomiar ciągły
	SO ₂	pomiar ciągły
	NH ₃	pomiar ciągły
	HCl	pomiar okresowy – raz na trzy miesiące

	HF	pomiar okresowy – raz na trzy miesiące
	Metale i metaloidy z wyjątkiem rtęci (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Se, Tl, V, Zn)	pomiar okresowy – raz na rok
	Hg	pomiar okresowy – raz na sześć miesięcy

Emitor	Substancja	Częstotliwość pomiarów
E2 – kocioł bloku fluidalnego BC-35	Pył	pomiar ciągły
	NO _x	pomiar ciągły
	N ₂ O	pomiar okresowy – raz na rok
	CO	pomiar ciągły
	SO ₂	pomiar ciągły
	NH ₃	pomiar ciągły
	HCl	pomiar okresowy – za każdym razem, gdy zmiana charakterystyki paliwa może mieć wpływ na emisję, ale w każdym przypadku co najmniej raz na sześć miesięcy
	HF	pomiar okresowy – raz na rok
	Metale i metaloidy z wyjątkiem rtęci (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Se, Tl, V, Zn)	pomiar okresowy – raz na rok
	Hg	pomiar okresowy – raz na rok

Emitor	Substancja	Częstotliwość pomiarów
E2: WP-120	Pył	pomiar ciągły
	NO _x	pomiar ciągły
	N ₂ O	pomiar okresowy – raz na rok
	CO	pomiar ciągły
	SO ₂	pomiar ciągły
	HCl	pomiar okresowy – raz na trzy miesiące
	HF	pomiar okresowy – raz na trzy miesiące
	Metale i metaloidy z wyjątkiem rtęci (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Se, Tl, V, Zn)	pomiar okresowy – raz na rok
	Hg	pomiar okresowy – raz na sześć miesięcy

Pomiar emisji do powietrza zgodnie z BAT 4 należy wykonywać z określoną powyżej częstotliwością, zgodnie z normami EN. Jeżeli normy EN nie są dostępne, w ramach BAT należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy, zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej wartości naukowej.

b) monitoring emisji z kotła WR-40, z którego spaliny odprowadzane są emitorem E3.

Monitoring emisji do powietrza winien być prowadzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, dotyczącymi sposobu i zakresu monitoringu oraz sprawozdawczości w tym zakresie”.

XI. W części V. „Monitoring środowiska i kontrola eksploatacji instalacji” w punkcie V.2. „Monitoring procesów technologicznych” podpunkt V.2.1. „Monitoring efektywności wykorzystania zasobów” otrzymuje brzmienie:

„V.2.1. Monitoring efektywności wykorzystania zasobów

Podstawowymi surowcami wykorzystywanymi przez instalację energetycznego spalania paliw są:

- węgiel kamienny,
- olej opałowy lekki,
- biomasa,
- kamień wapienny,
- woda przemysłowa.

Prowadzony monitoring efektywności wykorzystania zasobów polega na kontroli ilości zużywanych surowców, rejestrowanych przy dostawie na teren elektrociepłowni i przy ich zużyciu przez instalację energetycznego spalania paliw.

Zużycie węgla kamiennego obliczane jest dla każdej jednostki wytwórczej w skali doby, poprzez wykorzystanie parametrów procesowych zarejestrowanych w systemach cyfrowych. Na podstawie zużycia węgla i wielkości produkcji ciepła i energii elektrycznej wyliczane są wskaźniki energetyczne, które wskazują na efektywność wykorzystania węgla kamiennego.

Zużycie biomasy obliczane jest w skali doby, poprzez wykorzystanie parametrów procesowych zarejestrowanych w systemach cyfrowych (dane z wagoprzenośników o klasie dokładności I).

Zużycie oleju opałowego mierzone jest za pomocą legalizowanych przepływomierzy. Na podstawie zużycia oleju opałowego i wielkości produkcji wyliczane są wskaźniki energetyczne, które wskazują na efektywność wykorzystania paliwa.

Zużycie wody, występujące w określonych, podstawowych węzłach technologicznych, mierzone jest przez wodomierze i przepływomierze, zainstalowane w obrębie instalacji.

Pomiary dotyczą ilości wody zużywanej:

- a) w stacji uzdatniania wody,
- b) w stacji demineralizacji wody,
- c) w układzie chłodzenia,
- d) na potrzeby socjalno-bytowe załogi,
- e) na uzupełnianie sieci ciepłowniczej.

Na podstawie wskazań przyrządów pomiarowych prowadzi się comiesięczne rozliczenia ilości wody zużywanej na poszczególne cele w okresie miesiąca oraz narastająco, w okresie roku”.

XII. Rozdział VIII. decyzji „Zobowiązuje się Tauron Ciepło Sp. z o.o., Zakład Wytwarzania Tychy do:” otrzymuje brzmienie:

„VIII. Zobowiązuje się prowadzącego instalację do:

1. Archiwizowania danych, dotyczących monitoringu środowiska i kontroli eksploatacji instalacji ustalonych w punkcie V decyzji.
2. Przedkładania do Departamentu Ochrony Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego i do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska sprawozdań obejmujących:
 - wyniki pomiarów emisji substancji i energii do środowiska w zakresie, w sposób i w terminach przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa,
 - informacje o ilości spalonego węgla kamiennego, biomasy z podziałem na kategorie oraz oleju opałowego lekkiego w poszczególnych kotłach w ciągu roku, w terminie do 31 dni po zakończeniu roku kalendarzowego,
 - informacje o ilości godzin pracy poszczególnych kotłów w ciągu roku, w terminie do 31 po zakończeniu roku kalendarzowego,
 - informacje o ilości i jakości ścieków przemysłowych odprowadzanych do cieku naturalnego, o nazwie „Rów terenowy”, w terminach przewidzianych przepisami.
3. Utrzymywania w należytym stanie technicznym istniejącego wylotu $\varnothing$ 500 mm do cieku naturalnego, o nazwie „Rów terenowy”.
4. Utrzymywania koryta cieku naturalnego o, nazwie „Rów terenowy”, w zakresie uzgodnionym z jego administratorem.
5. Podjęcia natychmiastowych działań zmierzających do usunięcia awarii, w przypadku jej wystąpienia.
6. Przeprowadzanie raz w ciągu dwóch lat kalendarzowych badań składu frakcyjnego pyłu emitowanego z instalacji, z określeniem udziału frakcji PM₁₀ i PM_{2,5}. Sprawozdanie z każdej serii badań należy przekazać do Departamentu Ochrony Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego oraz do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w terminie do 31 dni od uzyskania sprawozdania z badań.
7. Sporządzenia corocznie przeglądu instalacji w przypadku zmiany w najlepszych dostępnych technikach, pozwalających na znaczne zmniejszenie emisji bez powodowania nadmiernych kosztów lub gdy będzie to wynikać z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów o ochronie środowiska.
8. Ewidencjonowania i przechowywania wyników przeprowadzonych pomiarów emisji, danych o wielkości emisji, czasie pracy instalacji oraz o ilości zużywanych surowców w procesie technologicznym i wielkości produkcji przez 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy.
9. Przedkładania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, w terminie do 30 stycznia następnego roku, corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu (zgodnie z art. 211 ust.6 pkt 12 ustawy Prawo ochrony środowiska).
Zakres informacji powinien obejmować informacje ogólne o instalacji oraz o prowadzącym instalację oraz przedstawiać analizę stanu rzeczywistego w odniesieniu do ochrony powietrza, ochrony przed hałasem, gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej, ochrony powierzchni ziemi, zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, realizacja innych obowiązków ustalonych w decyzji zgodnie z tabelą zamieszczoną na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego.
Informację należy przekazać za pomocą ePUAP lub tradycyjnie pocztą wraz z wersją zapisaną na elektronicznym nośniku danych, z podaniem treści: „dotyczy: OS.PZ.INFORMACJA_COROCZNA_8”.

XIII. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

I. Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z dnia 6 grudnia 2012 r. nr 3356/OS/2012 Marszałek Województwa Śląskiego, udzielił firmie Tauron Ciepło S.A. pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw zlokalizowanej na terenie Zakładu Wytwarzania Tychy przy ul. Przemysłowej 47 w Tychach.

Decyzja ta została następnie zmieniona decyzjami:

- 1) Marszałka Województwa Śląskiego nr 766/OS/2014 z dnia 4 kwietnia 2014 r.;
- 2) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1347/OS/2014 z dnia 10 lipca 2014 r. ;
- 3) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2455/OS/2014 z dnia 1 grudnia 2014 r.;
- 4) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2195/OS/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r. ;
- 5) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1984/OS/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r.;
- 6) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2567/OS/2018 z dnia 27 sierpnia 2018 r.;
- 7) Marszałka Województwa Śląskiego nr 3625/OS/2019 z dnia 31 grudnia 2019 r.

Aktualnie prowadzącym instalację jest Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach.

W dniu 25 października 2023 r. Marszałek Województwa Śląskiego otrzymał wniosek Pełnomocnika Strony, z dnia 25 października 2023 r. o zmianę warunków ww. pozwolenia zintegrowanego.

W treści wniosku Strona wskazała, że konieczność zmiany pozwolenia wynika z:

- 1) wprowadzenia zapisów dotyczących derogacji cieplowniczej dla kotła WR-40;
- 2) zmiany wskaźnikowej wielkości emisji CO z bloku BC50,
- 3) aktualizacji w zakresie nazewnictwa instalacji,
- 4) aktualizacji zapisów decyzji.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane informacje i materiały, w tym:

- 1) zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm., dalej: ustawa POŚ);
- 2) „Suplement nr 2 do opracowania „Analiza stanu zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko na terenie należącym do Zakładu Wytwarzania Tychy (2015 rok)” (2022 rok)”.

Prowadzący instalację, w załączeniu do wniosku, złożył dokument wykonany w grudniu 2022 r. pn. „Suplement nr 2 do opracowania „Analiza stanu zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko na terenie należącym do Zakładu Wytwarzania Tychy (2015 rok)” (2022 rok)”. Z przedłożonego opracowania wynika, że nie istnieje ryzyko wystąpienia rzeczywistego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego i nie zachodzi potrzeba wykonania raportu początkowego dla Zakładu Wytwarzania Tychy w związku ze zmianami w jej funkcjonowaniu.

Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z ust. 1 pkt. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 poz. 1169), a także do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839 z późn. zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;
- 3) wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany instalacji, rozumianej jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego (wraz z uzupełnieniami) w wersji elektronicznej, został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Marszałek Województwa Śląskiego prowadząc postępowanie dotyczące zmiany pozwolenia zintegrowanego wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień i uzupełnień pismami z dnia: 24 listopada 2023 r., 18 grudnia 2023 r., 16 lutego 2024 r. oraz 15 kwietnia 2024 r.

Strona złożyła wyjaśnienia i uzupełnienia do przedmiotowego wniosku pismami z dnia: 8 grudnia 2023 r., 22 stycznia 2024 r., 18 marca 2024 r., 14 maja 2024 r. oraz 8 lipca 2024 r.

Pismami z dnia 12 lutego 2024 r. znak: OE-PZ.KW-000157/24, z dnia 11 kwietnia 2024 r. znak: OE-PZ.KW-000454/24, z dnia 7 czerwca 2024 r. znak: OE-PZ.KW-000736/24 oraz z dnia 12 września 2024 r. znak: OE-WS-PZ.KW-00128/24, Strona została zawiadomiona o niezakończonym terminie, nowym terminie załatwienia sprawy, przyczynach tego stanu rzeczy oraz pouczona o prawie do wniesienia ponaglenia, zgodnie z art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572, dalej: KPA).

Zgodnie z art. 185 ust. 1 a ustawy POŚ stronami postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego obejmującego korzystanie z wód - pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi są odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w tym Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie jest stroną w postępowaniu dotyczącym przedmiotowej zmiany pozwolenia zintegrowanego, gdyż jest ona związana m.in. ze zrzutem

ścieków przemysłowych z instalacji do wód - cieku naturalnego o nazwie „Rów terenowy” z ujściem do potoku Nowotyskiego. Zatem stroną postępowania jest Zarząd Zlewni w Katowicach.

Pismami z dnia 24 września 2024 r. znak: OE-WS-PZ.KW-00175/24 oraz z dnia 24 września 2024 r. znak: OE-WS-PZ.KW-00174/24, organ, zgodnie z art. 10 § 1 KPA, zawiadomił Strony postępowania, że przed wydaniem decyzji ma prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni, licząc od dnia jego doręczenia. Strona nie wniosła uwag do sprawy we wskazanym terminie.

III. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki – to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1 ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast

z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony

w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytwarzanie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839). Definicja legalna instalacji komunalnej znajduje się z kolei w art. 35 ust. 6 ustawy o odpadach. Zgodnie z tym przepisem, instalacją komunalną jest instalacja do przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych lub pozostałości z przetwarzania tych odpadów, określona na liście, o której

w art. 38b ust. 1 pkt 1, spełniająca wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy POŚ, lub technologii, o której mowa w art. 143 tej ustawy, zapewniająca:

- mechaniczno-biologiczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i wydzielanie z niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku, lub
- składowanie odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych.

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując,

że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ). Trzeba jednak zauważyć, że dotyczą one instalacji, które są cały czas eksploatowane oraz zmieniają się w czasie. Stąd też ustawodawca przewidział możliwość zmiany pozwoleń zintegrowanych, odstępując tym samym od ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych, określonej w art. 16 KPA. Podstawą dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego są zasadniczo przepisy art. 192 ustawy POŚ w zw. z art. 163 KPA (analogicznie: wyrok NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt: II OSK 821/18). Pierwszy z tych przepisów stanowi, że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Zgodnie natomiast z art. 163 KPA, organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę na art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy POŚ, zgodnie z którymi:

- wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami;
- decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Przepisy te, korespondując z powołanymi wyżej art. 192 ustawy POŚ oraz art. 163 KPA, precyzyjnie określają, zarówno zakres wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, jak i treść decyzji o zmianie takiego pozwolenia.

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe

W wyniku analizy merytorycznej treści podania oraz zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego, pod kątem zgodności z przepisami prawa materialnego w zakresie ochrony środowiska, organ przychylił się do wniosku Pełnomocnika Strony i niniejszą decyzją dokonał zmian pozwolenia zintegrowanego, w części:

- I. Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji;
- II. Sposoby osiągania wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii;
- V. Monitoring środowiska i kontrola eksploatacji instalacji;
- VIII. Zobowiązuje się Tauron Ciepło Sp. z o.o., Elektrociepłownia Tychy do:.

Dokonane niniejszą decyzją zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego odnoszą się do następujących zagadnień:

1. Kwestie ogólne;
2. Ochrona powietrza;

Ad. 1

Zgodnie z wnioskiem Pełnomocnika Strony, dokonano aktualizacji zapisów decyzji w punktach: I.2.1. „Dane ogólne i parametry produkcyjne”, I.3. „Parametry produkcyjne instalacji” oraz V.2.1. „Monitoring efektywności wykorzystania zasobów”.

Dodatkowo, w związku ze zmianami struktury organizacyjnej Spółki, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika Strony, w treści decyzji dokonano zmian w zakresie nazewnictwa instalacji z „Zakład Wytwarzania Tychy / ZW Tychy” na „Elektrociepłownia Tychy / EC Tychy”.

Ad. 2

W zakresie ochrony powietrza:

Pełnomocnik TAURON Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach zwrócił się z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, tj. dla instalacji TAURON Ciepło sp. z o.o. Zakład Wytwarzania Tychy zlokalizowanej w Tychach przy ul. Przemysłowej 47, w związku z:

- uczestnictwem w derogacji ciepłowniczej dla średnich źródeł spalania (kocioł WR-40), o którym mowa w art. 146j ustawy POŚ, skutkującym wydłużeniem czasu dostosowania kotła do zaostreżonych standardów emisyjnych wynikających z implementacji dyrektywy MCP (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczania emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania), obowiązujących od 1 stycznia 2025 r.;
- zmianą wskaźnikowej wielkości emisji CO z bloku BC-50,
- aktualizacją zapisów decyzji.

W odniesieniu do udziału kotła WR-40 w derogacji ciepłowniczej należy stwierdzić, że zgodnie z zapisami art. 146j ustawy POŚ, źródła mogą być objęte derogacją w przypadku, gdy prowadzący instalację złoży organowi właściwemu do wydania pozwolenia, do dnia 1 stycznia 2024 r., dokumenty potwierdzające spełnienie następujących warunków:

- a. źródło zostało oddane do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła wydano przed dniem 19 grudnia 2017 r. – zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r.,
- b. nominalna moc cieplna źródła jest większa niż 5 MW i mniejsza niż 50 MW,
- c. co najmniej 50% produkcji ciepła użytkowego wytwarzanego w źródle, określone jako średnia krocząca z pięciu lat, stanowi ciepło dostarczone do publicznej sieci ciepłowniczej w postaci pary lub gorącej wody.

Prowadzący instalację przedłożył powyższe dokumenty do właściwego organu (Marszałka Województwa Śląskiego) pismem z dnia 18 listopada 2022 r., znak: TC/WO/AD/730/2022. Z przedłożonych dokumentów wynikało, że przedmiotowy kocioł spełnia warunki umożliwiające objęcie go wspomnianą powyżej derogacją ciepłowniczą.

Zmiany wielkości emisji w związku z udziałem kotła WR-40 w derogacji ciepłowniczej nie wpływają na wzrost wydajności instalacji ani na wzrost emisji substancji do powietrza (w stosunku do obecnie określonej w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym), w związku z czym nie będą skutkować przekroczeniem standardów jakości powietrza. Zgodnie z informacjami, przedstawionymi

w dokumentacji wnioskowej, uczestnictwo w derogacji ciepłowniczej pozwala na optymalizację

kosztów produkcji ciepła oraz eksploatację instalacji zgodnie z nowymi przepisami w zakresie ochrony środowiska, poprzez dotrzymywanie mniej restrykcyjnych standardów emisyjnych w zakresie SO₂ oraz pyłu, w okresie od 1 stycznia 2025 roku do 31 grudnia 2029 roku, tj.:

- emisji pyłu na dotychczas obowiązującym poziomie – 100 mg/m³;
- emisji SO₂ na poziomie 1100 mg/m³ (zamiast 1300 mg/m³ – zgodnie z zapisami obowiązującego pozwolenia zintegrowanego).

Dopuszczalna roczna wielkość emisji NO_x nie uległa zmianie, z uwagi na obowiązywanie, w każdym z okresów, standardu emisyjnego na takim samym poziomie. Biorąc powyższe pod uwagę w punkcie III.1.2.1.1. określono nowe wielkości dopuszczalnej emisji dla pyłu i dwutlenku siarki, wynikające z uczestnictwa kotła WR-40 w derogacji ciepłowniczej, z podziałem na okresy jej obowiązywania.

Z uwagi na to, że zarówno w okresie obowiązywania derogacji, jak i po jej zakończeniu, standard emisyjny oraz wynikająca z niego roczna dopuszczalna wielkość emisji albo pozostaje na dotychczasowym poziomie albo stopniowo ulega zmniejszeniu, przeprowadzenie analizy rozprzestrzeniania ww. substancji w powietrzu w celu weryfikacji dotrzymania standardów jakości powietrza nie było konieczne.

W odniesieniu do wnioskowanej zmiany wskaźnikowej wielkości emisji tlenku węgla, pochodzącej z kotła fluidalnego bloku BC-50 należy zauważyć, że zgodnie z informacjami przedstawionymi w dokumentacji wnioskowej, wynika ona przede wszystkim z bieżącej sytuacji na rynku paliw, związanej z sytuacją geopolityczną. Obecnie ograniczone są możliwości dywersyfikacji dostaw paliwa węglowego, co związane jest z procesem wygaszania i ograniczenia wydobycia węgla, skutkującym zmniejszeniem możliwości wyboru dostaw węgla o określonych parametrach. Konieczność zakupu węgla przez TAURON Ciepło sp. z o.o., bez względu na jego parametry jakościowe, wymusiła pracę bloku BC-50 z obniżoną wydajnością. Praca taka, zgodnie z informacją wnioskodawcy, powoduje nierównomierne rozłożenie węgla w komorze paleniskowej kotła i jego niecałkowite spalanie, co skutkuje zwiększoną emisją tlenku węgla.

Zgodnie z informacją przedstawioną w dokumentacji wnioskowej, wnioskowany przez operatora instalacji poziom stężeń tlenku węgla (CO) na poziomie 800 mg/m³_u, wynika z kilku zasadniczych przesłanek. Operator instalacji wyjaśnił, że sposób oraz warunki eksploatacji instalacji (kocioł fluidalny bloku BC-50) zostały zoptymalizowane w reżimie nadzoru dwóch wiodących parametrów emisyjnych spalin, tj. nadzoru poziomów stężeń tlenków azotu i tlenków siarki w spalinach, w celu dotrzymywania standardów emisji i granicznych wielkości emisji według konkluzji BAT. Stąd wartość stężenia CO w spalinach jest wartością wynikową, na którą bezpośredni wpływ ma reżim nadzoru stężeń NO_x i SO₂ w spalinach. Z krzywej zależności obu nadzorowanych w reżimie technologicznym parametrów stężeń w spalinach (NO_x i SO₂), wynikają bardzo zmienne warunki eksploatacyjne instalacji – duża zmienność dozowania sorbentu do kotła i zmienność w ilości dostarczanego powietrza fluidyzacji, pierwotnego i wtórnego do kotła, przez co pole eksploatacyjne pracy kotła jest bardzo szerokie. Stąd wynikowo stężenia CO w spalinach oscylują od wartości bardzo niskich (CO < 140 mg/m³_u) do wartości bardzo wysokich (CO > 1 000 mg/m³_u), a wartość wynikowa średnioroczna prognozowana jest w nieco węższym, ale i tak bardzo szerokim przedziale zmienności CO, od 300 do 800 mg/m³_u. Dodatkowo operator instalacji zwrócił uwagę, że warunki eksploatacji instalacji powinny w jak największym stopniu uwzględniać niezawodność dostawy ciepła systemowego do odbiorców końcowych. W związku z powyższym operator instalacji zawniósował o wartość skrajną z przedziału zmienności stężeń CO w spalinach w wielkości 800 mg/m³_u jako wartość średnioroczną.

Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z zapisami Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/2326 z dnia 30 listopada 2021 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą

Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, dla emisji tlenu węgla nie zostały określone graniczne poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL), a jedynie wskaźnikowe poziomy emisji. Ponadto określając poziom wskaźnikowy emisji CO z kotła fluidalnego bloku BC-50, prowadzący instalację bazował na obecnych możliwościach technicznych przedmiotowej instalacji. Biorąc powyższe pod uwagę, w zapisach pozwolenia zintegrowanego dokonano zmiany wskaźnikowej wielkości emisji tlenu węgla (CO) dla kotła fluidalnego bloku BC-50 do poziomu 800 mg/Nm³.

Przedstawione w dokumentacji wnioskowej obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, uwzględniające zwiększoną emisję tlenu węgla z kotła fluidalnego BC-50 wykazały, że przy zachowaniu parametrów i miejsc wprowadzania substancji do powietrza, eksploatacja instalacji spalania paliw zlokalizowanej na terenie zakładu, nie będzie powodowała przekroczeń standardów jakości powietrza określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r.

w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 845) oraz wartości stężeń substancji określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Dodatkowo, zgodnie z wnioskiem Strony, z uwagi na niskie stężenie pyłu w instalacji i brak przekroczeń tła w zakresie pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM₂₅, w części VIII. obowiązującego pozwolenia zintegrowanego, dokonano zmiany w zakresie częstotliwości wykonywania pomiarów badań składu frakcyjnego pyłu emitowanego z instalacji, z określeniem udziału frakcji PM₁₀ i PM_{2,5}.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany udzielonego pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że wnioskowane zmiany są zgodne z przepisami szczególnymi, dotyczącymi ochrony środowiska.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

**Podpisano: Z upoważnienia Marszałka Województwa Śląskiego; Łukasz Rychlewski;
Zastępca Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska, Ekologii
i Opłat Środowiskowych (OE).**